

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 921

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 464 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală	2-5	3.632. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind stabilirea unor competențe de efectuare a verificării documentare	11
Decizia nr. 548 din 7 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 din Codul de procedură civilă	5-7	ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
M.186. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea art. 3 lit. B din Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Ministerului Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. M.112/2008	7	116. — Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a dispozitivului Deciziei civile nr. 83A din 16 aprilie 2013 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale, pronunțată în Dosarul nr. 6.652/2/2012, și a dispozitivelor încheierilor de îndreptare și de lămurire a dispozitivului Deciziei civile nr. 83A, din datele de 2 februarie 2018 și 9 februarie 2018, ale Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, pronunțate în Dosarul nr. 6.652/2/2012*	12-14
1.776. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea anexelor nr. 7 și 8 la Regulamentul privind atribuirea în gestiune a faunei cinegetice, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.020/2016	8	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
2.911/2.826/1.443. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Telegondola Mamaia — S.R.L., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	9-11	177. — Ordin privind modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice de operatori, alții decât operatorii de distribuție concesionari, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 102/2016	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 464

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Radu Lucian Coșerariu în Dosarul nr. 1.489/99/2018/a1 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.331D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, reținând că textul de lege criticat reprezintă opțiunea legiuitorului referitor la condițiile în care pot fi exercitate căile de atac. Invocă, totodată, Decizia Curții Constituționale nr. 135 din 10 martie 2020, paragraful 17 și următoarele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.489/99/2018/a1, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Radu Lucian Coșerariu în soluționarea contestației formulate de acesta împotriva Încheierii nr. 56 CP din 26 aprilie 2018, pronunțată de Tribunalul Iași în Dosarul nr. 1.489/99/2018/a1, prin care judecătorul de cameră preliminară a respins cererile și excepțiile formulate de inculpat și a dispus deschiderea judecății. Autorul excepției a invocat, pentru prima dată, în fața Curții de Apel Iași încălcări ale legii procesual penale din cursul urmăririi penale, sancționate cu nulitatea relativă. În concret, a invocat, printre altele, încălcarea dispozițiilor art. 101 din Codul de procedură penală și a cerut excluderea probelor și aplicarea sancțiunii nulității, în conformitate cu dispozițiile art. 102 coroborat cu art. 282 din același act normativ.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia, susține, în esență, că soluția legislativă cuprinsă în art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, care nu permite invocarea pentru prima dată a unor cereri și excepții în faza contestației, altele decât cele care au fost invocate în fața judecătorului de cameră preliminară care a soluționat cererile și

excepțiile părților de la prima instanță în procedura reglementată de art. 343—art. 346 din Codul de procedură penală, este neconstituțională, fiind contrară dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

6. **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă deciziile Curții nr. 641 din 11 noiembrie 2014, nr. 631 din 8 octombrie 2015, nr. 838 din 8 decembrie 2015 și nr. 813 din 7 decembrie 2017, pentru a sublinia că prin aceste decizii instanța de control constituțional a înlăturat consecințele afectării dreptului la un proces echitabil, sens în care orice persoană interesată are posibilitatea de a-și susține cauza, din perspectiva obiectului procedurii camerei preliminare, în mod util în fața instanței judecătorești, în așa fel încât condiționările existente nu aduc atingere substanței dreptului și nici nu îl lipsesc de efectivitate. Invocă, de asemenea, Decizia Curții nr. 18 din 17 ianuarie 2017, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art. 346 alin. (2), este neconstituțională, respectiv Decizia Curții nr. 437 din 22 iunie 2017, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală și s-a constatat că sintagma „sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației” din cuprinsul acestora este neconstituțională. Reține, în continuare, în acord cu jurisprudența instanței de control constituțional, că este opțiunea legiuitorului să reglementeze situațiile în care pot fi exercitate anumite căi de atac, iar sub aspectul asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, reține că în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectarea principiului statuat în art. 16 din Constituție. Prin urmare, instituirea unor reguli speciale în ceea ce privește căile de atac nu este contrară acestui principiu atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Arată că, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze categoria persoanelor care pot exercita căile de atac, hotărârile supuse acestora, termenele de declarare, forma în care trebuie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, astfel cum prevede art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. În final, reamintește rolul limitat devolutiv al contestației, dispozițiile art. 425¹ din Codul de procedură penală nefăcând trimitere la dispozițiile art. 417 din Codul de procedură penală, ci numai la prevederile art. 416 și art. 418 din același act normativ, textul art. 425¹ din Codul de

procedură penală coroborându-se pe deplin cu dispozițiile art. 347 alin. (4) din același act normativ.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere comunicat la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală. Art. 347 din Codul de procedură penală a fost completat cu alin. (4) prin art. I pct. 14 din Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*În soluționarea contestației nu pot fi invocate sau ridicate din oficiu alte cereri sau excepții decât cele invocate sau ridicate din oficiu în fața judecătorului de cameră preliminară în procedura desfășurată în fața instanței sesizate cu rechizitoriul, cu excepția cazurilor de nulitate absolută.*”

11. În susținerea neconstituționalității normelor penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 11, ale art. 20 alin. (2), ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) teza întâi, ale art. 24 alin. (1) și ale art. 124 alin. (3). Totodată, invocă și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 135 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 22 aprilie 2020, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate. În decizia precitată, Curtea a examinat criticile autorului potrivit cărora, deși procedura contestației împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară face parte din această fază procesuală distinctă, judecătorului de cameră preliminară nu îi este permis să ridice, din oficiu, excepții privind competența instanței și legalitatea sesizării acesteia, a administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, cu excepția motivelor de nulitate absolută. Similar, în prezenta cauză, autorul susține că dispozițiile art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât nu permit invocarea pentru prima dată a unor cereri și excepții în faza contestației, altele decât cele care au fost invocate în fața judecătorului de cameră preliminară care a soluționat cererile și excepțiile părților de la prima instanță în procedura de cameră preliminară, cu excepția cazurilor de nulitate absolută.

13. Cu privire la criticile menționate anterior, Curtea a reținut, în Decizia nr. 135 din 10 martie 2020, precitată, paragraful 17, că art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală a fost introdus ulterior reglementării art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de

procedură penală, prin dispozițiile art. I pct. 14 din Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016, realizând corelarea în mod corespunzător cu prevederile din același Cod referitoare la nulitățile absolute și relative, respectiv întărind sensul art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală. De altfel, Curtea a observat că acesta este chiar sensul în care autorul critică art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, respectiv pentru că nu ar permite invocarea nulităților relative în procedura contestației.

14. În aceeași decizie, cu referire la dispozițiile art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că acestea au făcut obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici vizând instituirea unui termen (închiderea procedurii de cameră preliminară) până la care se poate invoca nulitatea relativă reglementată la alin. (1) al aceluiași articol. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 635 din 15 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1030 din 21 decembrie 2019, invocând și Decizia nr. 840 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016, paragrafele 19—24, respectiv Decizia nr. 309 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 10 august 2017, paragrafele 17—20, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, reținând că acestea reglementează nulitatea relativă, care este o nulitate virtuală, ce derivă din principiul fundamental al legalității și din încălcarea dispozițiilor legale referitoare la desfășurarea procesului penal, altele decât cele expres prevăzute de lege, care atrag nulitatea absolută. Aceasta poate fi invocată de către procuror, părți și subiecții procesuali principali, atunci când au un interes procesual propriu în respectarea dispozițiilor legale încălcate. Prin urmare, nulitatea relativă se caracterizează prin faptul că intervine atunci când prin încălcarea dispozițiilor legale s-a produs o vătămare drepturilor participanților la procesul penal, anterior enumerați, că aceasta trebuie invocată într-o anumită etapă a procesului penal sau într-un anumit moment procesual, prevăzute de lege, că aceasta se acoperă atunci când titularii dreptului de a o invoca nu își exercită acest drept în termenul de decădere prevăzut de lege și prin faptul că subiecții procesuali care pot invoca nulitatea relativă trebuie să aibă calitatea prevăzută de lege, precum și un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale pretins încălcate. Așadar, cazurile în care poate fi invocată nulitatea relativă sunt, teoretic, foarte numeroase, fiind reprezentate de toate încălcările unor dispoziții procesuale penale, altele decât cele pentru care poate fi invocată nulitatea absolută.

15. Totodată, Curtea a reținut, prin deciziile precitate, că limitarea în timp a momentului până la care pot fi invocate nulitățile relative corespunde noii structuri a procesului penal, caracterizată prin introducerea de către legiuitor în cadrul acestuia, prin dispozițiile art. 342—348 din Codul de procedură penală, a camerei preliminare. Curtea a constatat că fiind justificată limitarea momentului până la care pot fi invocate nulitățile relative, conform art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, la cel al închiderii acestei proceduri, urmând ca invocarea nulităților relative privind încălcări ce au avut loc după această dată să fie făcută potrivit lit. b) și c) ale aceluiași alin. (4). În acest sens, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a statuat că impunerea prin lege a unor exigențe cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale, pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, chiar dacă constituie condiționări ale accesului liber la

justiție, are o solidă și indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept. Prin intermediul lor se asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire. Prin Decizia nr. 840 din 8 decembrie 2015, precitată, Curtea a constatat că textele de lege criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil al participanților la procesul penal, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție. În cadrul procesual supus regulilor mai sus analizate, participanții la procesul penal beneficiază de garanțiile specifice dreptului fundamental prevăzut la art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, putându-și apăra inclusiv drepturile și interesele procesuale sau procedurale, în cadrul unei proceduri penale contradictorii, caracterizată prin egalitatea armelor și prin caracterul rezonabil al termenului de soluționare a cauzelor.

16. Cât privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, invocată în prezenta cauză, Curtea a constatat că nu poate fi reținută, legiuitorul stabilind o distincție clară în privința momentelor când pot fi invocate cele două categorii de nulități (absolute și relative), reflectată în terminologia diferită utilizată în mod corespunzător, în cuprinsul art. 281 — *Nulitățile absolute* și al art. 282 — *Nulitățile relative* din Codul de procedură penală. Curtea a observat, mai întâi, că, potrivit noului Cod de procedură penală, fazele procesului penal constau în urmărirea penală, camera preliminară, judecata și punerea în executare a hotărârilor penale. Astfel, în ceea ce privește nulitățile absolute, art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală se referă la „încheierea procedurii în camera preliminară” (cu sensul de încheiere completă a celor două etape aparținând acestei faze a procesului penal), în timp ce art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, vizând nulitățile relative, se referă la „închiderea procedurii de cameră preliminară” [cu sensul de finalizare a primei etape procesuale a fazei camerei preliminare, distinctă de cea a contestației, reglementată de art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală].

17. Faptul că termenii utilizați de legiuitor nu sunt similari/identici sub aspectul sensului/efectelor juridice pe care le consacră, precum și faptul că nu există o confuzie de ordin terminologic sub acest aspect sunt demonstrate de utilizarea lor, cu sens propriu, clar determinat, și în alte dispoziții ale Codului de procedură penală. Atunci când se referă la finalizarea etapei judecătii în primă instanță din cadrul fazei procesuale a judecătii, legiuitorul utilizează termenul „închidere” [a se vedea art. 390 alin. (1): „Instanța poate cere părților, după închiderea dezbaterilor, să depună concluzii scrise.” sau art. 391 alin. (1): „Deliberarea și pronunțarea hotărârii se fac în ziua în care au avut loc dezbaterile sau la o dată ulterioară, dar nu mai târziu de 15 zile de la închiderea dezbaterilor.”]. În mod corespunzător, aceeași exprimare este utilizată de legiuitor pentru a marca finalizarea căii de atac a apelului, respectiv a celei de-a doua etape a judecătii, în conținutul art. 415 alin. (1), potrivit căruia „Până la închiderea dezbaterilor la instanța de apel, persoana vătămată și oricare dintre părți își poate retrage apelul declarat (...)”. Aceasta demonstrează consecvența legiuitorului în utilizarea noțiunilor de „încheiere”, respectiv „închidere”, încheierea referindu-se la finalizarea unei faze procesuale (în cazul nostru a fazei procesuale a camerei preliminare), care presupune derularea mai multor etape cu o configurație proprie, în timp ce închiderea se referă la finalizarea unei astfel de etape în cadrul unei faze procesuale. Acest sens al sintagmei cuprinse în textul de lege criticat rezultă și din interpretarea sa în corelație cu dispozițiile art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală, care prevăd că în procedura contestației nu pot fi invocate sau

ridicate din oficiu alte cereri sau excepții decât cele invocate sau ridicate din oficiu în fața judecătorului de cameră preliminară în procedura desfășurată în fața instanței sesizate cu rechizitoriul, cu excepția cazurilor de nulitate absolută.

18. În privința regimului juridic al nulităților relative/absolute, Curtea a distins clar în considerentele Deciziei nr. 554 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.013 din data de 21 decembrie 2017, prin care a reținut că „în cazul nulităților absolute, vătămarea procesuală este prezumată *iuris et de iure*, neexistând o condiție în sensul dovedirii existenței acesteia, pe când în cazul nulităților relative vătămarea produsă prin nerespectarea legii trebuie dovedită de cel care invocă această sancțiune. Chiar și dovedită fiind, se va constata incidența nulității relative numai dacă vătămarea nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului. Nulitatea relativă poate fi invocată de procuror, suspect, inculpat, celelalte părți sau persoana vătămată, atunci când există un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate [art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală], pe când nulitatea absolută se constată din oficiu sau la cerere, fără a exista nicio circumstanțiere în ceea ce privește necesitatea existenței unui interes procesual propriu. Totodată, momentul până la care nulitatea poate fi invocată este diferit reglementat, în ceea ce privește nulitățile relative fiind incidente dispozițiile art. 282 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, iar în ceea ce privește nulitățile absolute — dispozițiile art. 281 alin. (3) și (4) din același act normativ. Constatarea nulității, indiferent dacă aceasta este absolută sau relativă, determină lipsirea de efecte juridice a actului afectat, din momentul efectuării acestuia, iar nu din momentul constatării nulității.” A accepta criticile autorului excepției astfel cum au fost formulate în prezenta cauză ar însemna o apropiere până la confuzie a regimului juridic al celor două categorii de nulități, câtă vreme neregularitățile care atrag nulitatea relativă — „nefiind prestabilite de lege, ci derivând din principiul fundamental al legalității, sunt atașate fiecărei norme ce reglementează desfășurarea procesului penal, așa încât o examinare exhaustivă a lor ar echivala cu analiza fiecărei dispoziții a Codului de procedură penală” (paragraful 27 din Decizia nr. 554 din 19 septembrie 2017, precitată) — ar putea fi invocate oricând în cursul procesului penal și indiferent în ce etapă a intervenit neregularitatea ce atrage incidența nulității relative.

19. De altfel, Curtea a reținut că o reglementare similară a existat și în vechiul Cod de procedură penală, care stabilea, în alin. 4 al art. 197 — *Încălcările care atrag nulitatea*, următoarele: „Încălcarea oricărei alte dispoziții legale decât cele prevăzute în alin. 2 atrage nulitatea actului în condițiile alin. 1, numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă când partea a lipsit la efectuarea actului. Instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.” Curtea a subliniat, astfel, distincția similară realizată de legiuitor între cele două tipuri de nulități, numai că momentele temporale până la care se puteau invoca nulitățile relative de către părți erau stabilite în raport cu fazele procesuale atunci reglementate. Pe de altă parte, numai instanța de judecată putea lua în considerare, din oficiu, în orice stare a procesului, încălcările dispozițiilor legale care constituiau motiv de nulitate relativă, dar numai dacă anularea actului era necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin Decizia nr. 135 din 10 martie 2020, precitată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu Lucian Coșerariu în Dosarul nr. 1.489/99/2018/a1 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 347 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 548

din 7 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radislav Stojanov în Dosarul nr. 1.305/220/2014 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 67D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, partea Iovanca Bac a depus note scrise prin care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită, în principal, respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de

neconstituționalitate, deoarece în cauză nu sunt formulate veritabile critici de neconstituționalitate, iar, în subsidiar, solicită respingerea acesteia, ca neîntemeiată, întrucât nu sunt încălcate textele invocate din Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 decembrie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 1.305/220/2014, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Radislav Stojanov într-o cauză având ca obiect soluționarea apelurilor formulate împotriva unei sentințe civile prin care s-a respins acțiunea în constatarea nulității unui act juridic.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că excepția de neconstituționalitate, ca mijloc procedural, poate fi utilizată și în scopul verificării constituționalității unei practici judiciare *contra legem* rezultată din aplicarea și interpretarea art. 307 din Codul de procedură civilă. Apreciază că titlul marginal al articolului criticat nu poate conduce la separarea celor două măsuri juridice reglementate de acesta, respectiv posibilitatea instanței de a suspenda judecata procesului de înaintarea către parchet a înscrisului denunțat ca fals, ci ele trebuie dispuse împreună, concomitent.

7. În continuare, arată că instanța constituțională nu numai că este abilitată, ci este obligată să decidă dacă o practică uniformă a organului statului constituie o măsură de restrângere

a unor drepturi sau libertăți. Termenul „măsură” din cuprinsul art. 53 din Constituție nu se rezumă la înțelesul de act normativ, el cuprinzând orice tip de act sau fapt juridic provenind de la organele statului. Aplicarea unei metode de interpretare poate duce la restrângerea protecției persoanei.

8. Or, regula de interpretare logico-sistemică utilizată intră în contradicție cu finalitatea sistemului, care constă în protecția persoanei. Astfel, interpretarea teleologică a normelor în cauză are ca efect aplicarea cumulativă a condițiilor care încadrează și limitează competența statului de a restrânge exercițiul drepturilor și libertăților, obținându-se o protecție mai adecvată a persoanei. Aplicarea unei reguli de interpretare determină restrângerea libertății, ceea ce înseamnă că o anumită combinație a metodelor de interpretare poate fi neconstituțională.

9. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu își exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, iar din perspectiva argumentelor prezentate, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 307 — *Suspendarea procesului și sesizarea parchetului* din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Dacă partea care a prezentat înscrisul stăruie să se folosească de acesta, deși denunțarea ca fals a acestuia nu a fost retrasă, instanța, dacă este indicat autorul falsului sau complicele acestuia, poate suspenda judecata procesului, înaintând de îndată înscrisul denunțat ca fals parchetului competent, pentru cercetarea falsului, împreună cu procesul-verbal ce se va încheia în acest scop.*”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat reglementează posibilitatea instanței judecătorești de a suspenda judecarea procesului atunci când are îndoieli cu privire la autenticitatea înscrisului.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că „suspendarea procesului și sesizarea parchetului nu pot fi separate, ci luate, aplicate imperativ împreună, concomitent”. Or, din modul de formulare, rezultă că autorul acesteia este nemulțumit de soluția legislativă a textului legal criticat, scopul criticii sale fiind acela ca, pe calea controlului de constituționalitate, să se instituie obligativitatea suspendării judecării procesului care să înlocuiască posibilitatea dispunerii acestei măsuri. De asemenea critica autorului vizează modul de interpretare și aplicare a normelor legale criticate în cauza dedusă judecării, apreciind că „excepția de neconstituționalitate poate fi utilizată în scopul verificării și a constituționalității unei practici judecătorești din aplicarea — *contra legem* — a dispoziției legale prevăzute de art. 307 din Codul de procedură civilă”.

17. Or, dintr-o asemenea perspectivă, examinarea excepției de neconstituționalitate cu un atare obiect, constând într-o modificare a soluției legislative, precum și a modului în care au fost interpretate și aplicate prevederile legale de către instanțele judecătorești, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederile legale supuse controlului. Modul de interpretare a unor texte de lege, ca fază a procesului de aplicare a legii, intră în competența instanțelor de judecată, iar nu a instanței constituționale.

18. Problema de interpretare a textelor de lege criticate, la nivelul practicii judiciare, nu se circumscrie în mod strict sferei controlului de constituționalitate. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională care are competența de a o interpreta, în privința normelor supuse controlului de constituționalitate, interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție, iar pentru ca textele legale să poată forma obiect al controlului de constituționalitate în interpretarea dată de instanțele judecătorești, aceasta trebuie să fie una general acceptată — putându-se realiza prin pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor hotărâri prealabile sau în soluționarea unor recursuri în interesul legii, fie printr-o practică judiciară constantă — sau de un anumit nivel de acceptare la nivelul practicii judecătorești (a se vedea Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragraful 20, sau Decizia nr. 841 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 12 februarie 2016, paragrafele 29 și 30).

19. Considerentele de principiu antereferte nu își găsesc aplicabilitate în prezenta cauză, deoarece, pe de o parte, dispoziția legală criticată nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii sau al unei hotărâri prealabile pronunțate pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, iar, pe de altă parte, în ceea ce privește interpretarea instanțelor judecătorești, autorul excepției de neconstituționalitate nu indică vreo jurisprudență a acestora și nici sensul în care aceasta a fost conturată. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel formulată, urmează să fie respinsă, ca inadmisibilă.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radislav Stojanov în Dosarul nr. 1.305/220/2014 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru modificarea art. 3 lit. B din Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului
Ministerului Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. M.112/2008**

Pentru aplicarea prevederilor art. 39 alin. (8) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — La articolul 3 din Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Ministerului Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. M.112/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 24 noiembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, litera B se modifică și va avea următorul cuprins:

„B. membri:

a) șeful Statului Major al Apărării;

b) secretarul de stat pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale;

c) secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului;

d) directorul general al Direcției generale de informații a apărării;

e) secretarul general al ministerului;

f) șeful Direcției generale juridice.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea anexelor nr. 7 și 8 la Regulamentul privind atribuirea în gestiune a faunei cinegetice, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.020/2016**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DMRC/149.282 din 23.09.2020 al Direcției managementul resurselor cinegetice,

ținând seama de prevederile art. 1 lit. c) și art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 7 și 8 la Regulamentul privind atribuirea în gestiune a faunei cinegetice, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.020/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 7 noiembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 care fac parte din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Gelu Puiu,

secretar de stat

București, 29 septembrie 2020.

Nr. 1.776.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 7 la regulament)

Componența nominală a comisiei de atribuire

1. Dicu Daniel — președinte
2. Badea Constantin — membru
3. Voicu Dumitru — membru
4. Broșteanu Adrian — membru
5. Meșteriu Crina — membru

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 8 la regulament)

Componența nominală a comisiei de analiză a contestațiilor

1. Achim Dan — președinte
2. Pițu Virgil — membru
3. Sima Emilia — membru

MINISTERUL
ECONOMIEI,
ENERGIEI ȘI MEDIULUI
DE AFACERI
Nr. 2.911
din 15 septembrie 2020

MINISTERUL
FINANTELOR PUBLICE
Nr. 2.826
din 6 octombrie 2020

MINISTERUL MUNCII ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.443
din 28 septembrie 2020

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Telegondola Mamaia — S.R.L., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completările ulterioare,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Telegondola Mamaia — S.R.L., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
energiei și mediului
de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii
și protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
SOCIETATEA TELECONDOLA MAMAIA — S.R.L.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2020**

		mii lei	
		INDICATORI	
0	1	Nr. rd.	Propuneri 2020
0	1	2	3
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	3.191
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	3.158
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	
	2	Venituri financiare	33
II.		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	2.607
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	2.605
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	633
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	18
	C.	cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	1.281
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	1.067
	C1	ch. cu salariile	1.067
	C2	bonusuri	
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	186
	C5	Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	28
	D.	alte cheltuieli de exploatare	673
	2	Cheltuieli financiare	2
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	584
IV.	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	93
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	
V.		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	491
	1	Rezerve legale	29
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	462
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	0
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	
	b)	- dividende convenite bugetului local	
	c)	- dividende convenite altor acționari	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2020
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	108
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	108
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	15
	2	Nr. mediu de salariați total	51	18
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	4.940
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	4.940
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	175
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	817
	9	Plăți restante	58	
	10	Creanțe restante	59	0

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind stabilirea unor competențe de efectuare a verificării documentare

Având în vedere prevederile art. 148 și art. 352 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 895.656 din 1.10.2020,

în temeiul prevederilor art. 151 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Funcționarii publici cu atribuții de inspecție fiscală din cadrul structurilor teritoriale din subordinea direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, precum și din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili sunt organe fiscale competente pentru efectuarea verificării documentare în vederea stabilirii corecte a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, potrivit prevederilor legale.

Art. 2. — Funcționarii publici din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală sunt organe fiscale competente pentru efectuarea verificării documentare în vederea stabilirii corecte a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, potrivit prevederilor legale.

Art. 3. — Funcționarii publici cu atribuții de verificare a situației fiscale personale a persoanelor fizice din cadrul direcțiilor generale

regionale ale finanțelor publice, precum și din cadrul Direcției generale control venituri persoane fizice sunt organe fiscale competente pentru efectuarea verificării documentare în vederea stabilirii corecte a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului cu privire la impozitul pe venit, potrivit prevederilor legale.

Art. 4. — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcția generală control venituri persoane fizice, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și structurile subordonate acestora, precum și Direcția generală antifraudă fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 5 octombrie 2020.
Nr. 3.632.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a dispozitivului Deciziei civile nr. 83A din 16 aprilie 2013 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale, pronunțată în Dosarul nr. 6.652/2/2012, și a dispozitivelor încheierilor de îndreptare și de lămurire a dispozitivului Deciziei civile nr. 83A, din datele de 2 februarie 2018 și 9 februarie 2018, ale Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, pronunțate în Dosarul nr. 6.652/2/2012*

În conformitate cu prevederile art. 165 alin. (7) și ale art. 181 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul Direcției registre, gestiune colectivă și relații publice nr. 4.111 din 22 septembrie 2020, în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, dispozitivul Deciziei civile nr. 83A din 16 aprilie 2013 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale, pronunțată în Dosarul nr. 6.652/2/2012, și dispozitivele încheierilor de îndreptare și de lămurire a dispozitivului Deciziei

civile nr. 83A, din datele de 2 februarie 2018 și 9 februarie 2018, ale Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, pronunțate în Dosarul nr. 6.652/2/2012*, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.orda.ro

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

Mario De Mezzo

București, 22 septembrie 2020.
Nr. 116.

ANEXĂ

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ, CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIA CIVILĂ Nr. 83A
Ședința publică din 16.04.2013

Dosar nr. 6.652/2/2012

Completul compus din:

Președinte — Mihaela Lămâița Ciocea

Judecător — Adriana Popescu

Judecător — Liviu Cornel Dobraniște

Grefier — Felicia Vasile

Pe rol se află soluționarea în complet de divergență a apelurilor declarate de apelantele SOCIETATEA ROMÂNĂ DE TELEVIZIUNE, UNIUNEA PRODUCĂTORILOR DE FONOGRAME DIN ROMÂNIA (UPFR), ASOCIAȚIA DREPTURILOR PRODUCĂTORILOR DE FONOGRAME (ADPFR), ASOCIAȚIA ROMÂNĂ DE COMUNICAȚII AUDIOVIZUALE (ARCA), S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., S.C. PRO TV — S.A. în contradictoriu cu intimatul CENTRUL ROMÂN PENTRU ADMINISTRAREA DREPTURILOR ARTIȘTILOR INTERPREȚI (CREDIDAM), împotriva Hotărârii arbitrale nr. 8 din 9.07.2012, pronunțată de Completul arbitral ORDA în Dosarul nr. 7/2012.

Dezbaterile cauzei și susținerile părților au avut loc în ședința publică din 9.04.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate

părților să depună note scrise, a amânat pronunțarea la 16.04.2013, pronunțând următoarea decizie:

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca nefondată excepția nulității hotărârii arbitrale, invocată de către apelanta S.C. PRO TV — S.A.

Admite în parte apelurile declarate de apelantele **SOCIETATEA ROMÂNĂ DE TELEVIZIUNE**, cu sediul în sectorul 1, București, Calea Dorobanților nr. 191; **UNIUNEA PRODUCĂTORILOR DE FONOGRAME DIN ROMÂNIA** (UPFR), cu sediul în sectorul 1, București, bd. Nicolae Titulescu nr. 88 B, **ASOCIAȚIA ROMÂNĂ DE COMUNICAȚII AUDIOVIZUALE (ARCA)**, cu sediul în sectorul 1, București,

intrarea Victor Efitimiu nr. 5—7, et. 9, ap. 58, **ASOCIAȚIA DREPTURILOR PRODUCĂTORILOR DE FONOGrame (ADPFRO)**, cu sediul în sectorul 3, București, str. Gheorghe Petrașcu nr. 10, bl. B7, sc. 1, ap. 39, și în sectorul 3, București, str. Traian nr. 2, bl. FI, sc. 4, et. 5, ap. 15, **S.C. PRO TV — S.A.**, cu sediul în sectorul 2, București, bd. Pache Protopopescu nr. 109, **S.C. ANTENA TV GROUP — S.A.**, cu sediul în sectorul 1, București, Str. Gârlei, clădirea Grivco Business Center nr. 18, și **S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L.**, cu sediul în sectorul 2, București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 9—9A, în contradictoriu cu intimatul **CENTRUL ROMÂN PENTRU ADMINISTRAREA DREPTURILOR ARTIȘTILOR INTERPREȚI (CREDIDAM)**, cu sediul în sectorul 1, București, str. Jules Michelet nr. 15—17, et. 2, ap. 11, împotriva Hotărârii arbitrale nr. 8 din 9.07.2012, pronunțată de Completul arbitral ORDA în Dosarul nr. 7/2012.

Înlătură dispozițiile pct. 13 din Metodologie.
Menține celelalte dispoziții ale sentinței.
la act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.
Pronunțată în ședința publică astăzi, 16.04.2013.

Președinte,
Mihaela Lămâița Ciocea
REFERAT

Având în vedere că doamna judecătoarea Ciocea Mihaela Lămâița este suspendată din funcție,
semnează
Președintele Curții de Apel București

Judecător,
Liviu Cornel Dobraniște
Grefier,
Felicia Vasile

Cu opinia parțial separată a judecătorului Popescu Adriana, în sensul că modifică art. 1 al Metodologiei prevăzute în dispozitivul Hotărârii arbitrale nr. 8 din 9.07.2012: „Sunt fonograme de comerț în sensul art. 123/1 alin. 1 lit. f, din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, fonogramele cuprinzând interpretări, execuție sau alte sunete ori reprezentări digitale ale acestora, a căror fixare a fost realizată, în principal, în scopul punerii acestora la dispoziția publicului prin vânzarea suporturilor pe care sunt fixate respectivele interpretări.”

Judecător,
Popescu Adriana
REFERAT

Având în vedere că doamna judecătoarea Adriana Popescu este pensionată,
semnează
Președintele Curții de Apel București

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA IV-A CIVILĂ

ÎN CHEIERE
Ședința publică din data de 2.02.2018

Dosar nr. 6.652/2012*
Curtea constituită din:
Președinte: Elena Melania Crișcov
Judecător: Maria Dalina Oancea
Grefier: Marinela Valentina Bojă

DISPUNE:

Admite, în parte, cererea de îndreptare a erorii materiale din Decizia civilă nr. 83A din 16.04.2013, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă în Dosarul nr. 6.652/2012, formulată de apelanta **Uniunea**

Schimbă în parte Hotărârea arbitrală nr. 8 din 9.07.2012, în sensul că:

Înlătură dispozițiile cuprinse în prevederile art. 2 alin. 3.
Înlătură dispozițiile punctului 3 și dispune menținerea modului de calcul al remunerațiilor, astfel cum acestea au fost prevăzute în Protocolul încheiat în anul 2005 și publicat în Monitorul Oficial al României, în baza Deciziei ORDA nr. 1/2005 ce stabilește un procent de 1% proporțional cu ponderea de utilizare a fonogramelor.

Dispune completarea pct. 5 în sensul că în baza de calcul nu sunt incluse alocațiile bugetare.

Modifică pct. 12 al Metodologiei în sensul că organismele de gestiune colectivă au dreptul de a determina, în mod direct, gradul de utilizare a fonogramelor, având ca referință atât informațiile transmise de utilizatori, cât și, acolo unde acestea lipsesc sau sunt eronate, alte informații obținute fie de la instituțiile publice competente, potrivit legii, fie prin comandarea de monitorizări ale activității acestora.

Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 6E, Pipera Business Tower, et. 11, sectorul 2, și de intimatul **Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM)**,

cu sediul în București, str. C.A. Rosetti nr. 34, sectorul 2, în cauza privind cererile de apel formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, cu sediul în București, Calea Dorobanților nr. 191, sectorul 1, Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 6E, Pipera Business Tower, et. 11, sectorul 2, Asociația Drepturilor Producătorilor de Fonograme (ADPFR), cu sediul în București, bd. Decebal nr. 1, bl. H2, sc. 1, et. 1, ap. 2, sectorul 3, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), cu sediul în București, intrarea Victor Eftimiu nr. 5—7, et. 9, ap. 58, sectorul 1, S.C. ANTENA TV GROUP — S.A., cu sediul în București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 9—9A, Iride Business Center — Clădirea 6, sectorul 2, S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., cu sediul în București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 9—9A, Clădirea 20, et. 7, cam. 1, sectorul 2, S.C. PRO TV — S.A., cu sediul în București,

Pronunțată în ședință publică astăzi, 2.02.2018.

Președinte,
Elena Melania Crișcov

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IV-A CIVILĂ

Dosar nr. 6.652/2/2012*
Curtea constituită din:
Președinte: Elena Melania Crișcov
Judecător: Maria Dalina Oancea
Grefier: Marinela Valentina Bojă

ÎN CHEIERE

Ședința publică din data de 9.02.2018

În numele legii

DISPUNE:

Admite cererea formulată de apelanta **Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)**, cu sediul în București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 61, Pipera Business Tower, et. 11, sectorul 2, și de intimatul **Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM)**, cu sediul în București, str. C.A. Rosetti nr. 34, sectorul 2, în cauza privind cererile de apel formulate de apelantele Societatea Română de Televiziune, cu sediul în București, Calea Dorobanților nr. 191, sectorul 1, Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 6E, Pipera Business Tower, et. 11, sectorul 2, Asociația Drepturilor Producătorilor de Fonograme (ADPFR), cu sediul în București, bd. Decebal nr. 1, bl. H2, sc. 1, et. 1, ap. 2, sectorul 3, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), cu sediul în București, intrarea Victor Eftimiu nr. 5—7, et. 9, ap. 58, sectorul 1, S.C. ANTENA TV

Președinte,
Elena Melania Crișcov

str. Pache Protopopescu nr. 109, sectorul 2, în contradictoriu cu intimatul Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), cu sediul în București, str. C.A. Rosetti nr. 34, sectorul 2, împotriva Hotărârii arbitrale nr. 8 din 9.07.2012, pronunțată de Completul arbitral ORDA în Dosarul nr. 7/2012.

Dispune îndreptarea erorii materiale din Decizia civilă nr. 83A din 16.04.2013 a Curții de Apel București — Secția a IX-a, în sensul că numărul corect al Deciziei ORDA din 2005 la care se face referire în dispozitiv este 104, iar nu 1, cum din eroare s-a menționat.

Irevocabilă.

Amână pronunțarea la data de 9.02.2018 cu privire la cererea de lămurire a dispozitivului Deciziei civile nr. 83A din 16.04.2013, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă în Dosarul nr. 6.652/2/2012.

Judecător,
Maria Dalina Oancea
Grefier,
Marinela Valentina Bojă

GROUP — S.A., cu sediul în București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 9—9A, Iride Business Center — Clădirea 6, sectorul 2, S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L., cu sediul în București, bd. Dimitrie Pompeiu nr. 9—9A, Clădirea 20, et. 7, cam. 1, sectorul 2, S.C. PRO TV — S.A., cu sediul în București, str. Pache Protopopescu nr. 109, sectorul 2, în contradictoriu cu intimatul Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), cu sediul în București, str. C.A. Rosetti nr. 34, sectorul 2, împotriva Hotărârii arbitrale nr. 8 din 9.07.2012, pronunțată de Completul arbitral ORDA în Dosarul nr. 7/2012.

Dispune lămurirea dispozitivului Deciziei civile nr. 83A din 16.04.2013, în sensul că procentul de 1% corespunde fiecărei categorii de titulari de drepturi.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 9.02.2018.

Judecător,
Maria Dalina Oancea
Grefier,
Marinela Valentina Bojă

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice de operatori, alții decât operatorii de distribuție concesionari, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 102/2016

Având în vedere prevederile art. 50 alin. (3) și (5) și ale art. 76 alin. (1) și (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și art. 9 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice de operatori, alții decât operatorii de distribuție concesionari, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 102/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.017 din 19 decembrie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Metodologia este aplicată de către:

a) operatorul de distribuție, pentru întocmirea documentației necesare pentru aprobarea tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice sau pentru stabilirea acestora;

b) operatorul de distribuție, furnizor și utilizator, în relațiile contractuale legate de serviciul de distribuție a energiei electrice.”

2. După articolul 4 se introduc două noi articole, articolele 41 și 42, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) La cererea unui utilizator, operatorul unui sistem de distribuție închis, deținător al unei decizii de confirmare emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, este obligat să utilizeze prezenta metodologie pentru a stabili tarifele pentru serviciul de distribuție.

(2) În condițiile alin. (1), dacă există reclamații/obiecții din partea utilizatorilor cu privire la tarifele de distribuție aplicate, transmise în scris operatorului de distribuție și nesoluționate pe cale amiabilă în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii acestora, operatorul de distribuție are obligația să solicite Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei aprobarea tarifelor de distribuție a energiei electrice conform prevederilor prezentei metodologii, în termen de maximum 60 de zile calendaristice de la data primirii reclamației/obiecției.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), operatorul unui sistem de distribuție închis, deținător al unei decizii de confirmare, aplică tarifele de distribuție a energiei electrice aprobate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 42. — Operatorul de distribuție nu poate solicita aprobarea sau revizuirea tarifelor în cazul în care se află în procedură de faliment.”

Art. II. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 7 octombrie 2020.

Nr. 177.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

